

ROPE ACCESS (کار در ارتفاع) قوانین مرتبط با دسترسی صنعتی با طناب

قانون ایمنی و سلامت در کار، 1974 تکلیف می کند که افراد موظفند:

هر کارفرما: موظف است که ایمنی محیط کاری، دستورالعمل ها، دستورات، اطلاعات، آموزش ها و شرایط سرپرستی را فراهم کند تا آنجا که بطور «منطقی» و «قابل اجرایی» از ایمنی و سلامت کارمندان خود اطمینان داشته باشد. اصطلاح «بطور منطقی قابل اجرا» به مفهوم تعادل بین ایمنی و ارزش اطمینان ایمنی می باشد.

کارفرما یا کارفرمای مستقل: خود شخص کارفرما می بایست (متقابلاً) مسئولیت خود را تا آنجا که بطور منطقی قابل اجرا باشد باید اجرا و هدایت کند. بطوریکه ریسک سلامت و ایمنی افرادی که در حوزه کاری او یا کارمند او نیستند ولی در محیط حضور دارند به خطر نیافتد.

هر کارمند: ملزم است تا توجه کافی جهت ایمنی و سلامت خود یا سایر افرادی که تحت تاثیر فعالیت های او هستند و از قلم افتاده اند یا از یاد رفته اند یا با او همکاری می کنند را به عنوان یک وظیفه و لازمه در راستای مسئولیت هایش مورد توجه قرار دهد. به بیانی دیگر هر شخص مسئولیت ایمنی و سلامت خود و هم سایرین را بر عهده دارد.

قواعد / آیین نامه:

آیین نامه ها قواعدی هستند که توسط مجلس شورا و معمولاً بر طبق قانون ایمنی و سلامت در کار 1974 تصویب شده اند.

قواعد کار در ارتفاع سال 2005:

قواعد کار در ارتفاع تمامی فعالیت های کاری که سقوط از هر ارتفاعی موجب آسیب و صدمه به شخص شود، را مورد توجه قرار می دهد.

مقدمه این آیین نامه ها در پاسخ به دستورالعمل های EU در خصوص کار در ارتفاع موقتی بوده و بسیاری از محدوده های قوانین انگلستان را به یک سند مجزای خاص هنگامی که با چنین کارهایی سرو کار دارد به همراه دارد.

این قوانین مربوط به همه مکان های صنعتی و بازرگانی به عنوان مثال تکنسین های دسترسی با طناب و سقف سازان تا پنجره پاک کن ها و معلمین اینگونه مدارس می باشد.

قواعد بیانگر نیازمندی ها جهت طراحی، سازماندهی چنین فعالیت هایی و معرفی یک راه دسترسی طبقه بندی شده و با استفاده از روش های کاری که بر پایه اجتناب، جلوگیری و کاهش خطرات و تلفات جانی

می باشد. این قوانین بیانگر گرایش به اهمیت و توجه به میزان محافظت جمعی به جای محافظت شخصی می باشد. آنها همچنین به معیارهایی در خصوص انتخاب ابزار و تجهیزات، نگهداری از چنین ابزارهایی و بازرسی های ابزار و همچنین محیط های کاری مناسب پرداخته اند.

آئین نامه مربوط به عملیات های بالاکشی و تجهیزات بالابرندۀ 1998 (LOLER)

ایراتا اعلامیه ای در خصوص چگونگی استفاده از قواعد دسترسی به طناب منتشر کرد. هدف لولر این است که از موارد زیر اطمینان حاصل کند:

- تمامی عملیات و اعمال مربوط به بالاکشی و بالا رفتن بطور شایسته و درستی طراحی و مدیریت شده باشند.

- تجهیزات بالاکشی و بالابری با روال و شیوه ای ایمن بکار گرفته شوند.
- تجهیزات بالاکشی و بالابری در فواصل زمانی مناسب توسط یک شخص مجرب و توانا مورد آزمایش قرار گیرند.

تجهیزت بالاکشی به معنی تجهیزات کاری است که عمل جابجایی چه در مورد بالاکشی و چه در مورد پایین فرستادن بار انجام میدهند و شامل اتصالات کارگاه ها، بستن نگهداری و استقامت بار نیز می باشد. اصطلاح «بار» به مفهوم یک شخص می باشد.

این قواعد تصریح می کند که همه اقلام و ابزار باید مستقلاً نشانه گذاری شوند تا مدارک مربوط به آنها و گواهی صحت آنها قابل ردیابی و مورد ارزیابی قرار بگیرند. این قواعد همچنین آزمایش دوره ای کامل PPE را بیان می کنند.

مدیریت قواعد سلامت و ایمنی در کار – سال 1999 (MHSW)

آئین نامه شماره 3 مدیریت قواعد سلامت و ایمنی در کار (MHSW) خواستار است تا کلیه کارفرماها ارزیابی خطر موثر و کارآمدی را جهت مشخص کردن و تعیین ریسک ها و خطرات طبیعی غیرطبیعی که در سطوح کاری مختلف وجود دارد، انجام دهند.

بنابراین، ارزیابی احتمالات چیست؟

ارزیابی خطر نیازمند این است که شما تمامی احتمالات موجود در محیط کاری خود را ارزیابی کنید. این شامل هر آنچه که موجب آسیب به شما، کارمند شما (در صورت وجود)، دیگر افراد و احتمالات اتفاقات غیر مترقبه می باشد.

از این پس شما باید تصمیم بگیرید که چه تدابیری را برای جلوگیری از این اتفاقات یا کاهش احتمالات تا حد مطلوبی ببانددید. یک ارزیابی احتمال، یک آزمون دقیق، سیستماتیک و منظم خطرهایی است که در محیط های کاری می تواند موجب آسیب شوند.

خطر و احتمال:

اجازه ندهید که تشابه لغات شما را به اشتباه بیاندازد!
خطر یعنی هر آنچه که موجب آسیب شود (مثلا مواد شیمیایی، برق و کار با نردبان ها و غیره)
ریسک یا احتمال، پیش آمدی است که میزان آن کم یا زیاد بوده، میزان زیاد آن خطر می باشد و می تواند به شخص آسیب برساند.

معنای «مناسب» و «کارآمد» چیست؟

جزئیاتی که در ارزیابی احتمالات لازم است می بایست متناسب با شدت سختی خطر یا احتمالات باشد.
در تصمیم گیری به میزان تلاشی که شما در ارزیابی احتمالات می کنید باید قضاوت کنید که کدام خطرها اهمیت دارند و کدام تدابیر در جهت کاهش احتمالات تا حد مطلوبی قابل قبول می باشد.

ارزیابی خطر:

- ارزیابی خطر عبارت است از بررسی محیط کار و شناسایی انواع مختلف خطرات و تحقیق در مورد آنها به شرح زیر:
- 1- پیدا کردن خطر
 - 2- بررسی اینکه هر خطر چقدر احتمال وقوع دارد، در صورت وقوع شدت آن چه مقدار است و این خطر چه کسی یا چه چیزی را تحت تاثیر قرار خواهد داد.
 - 3- پیدا کردن راهکار برای رفع خطر احتمالی یا محدود کردن آن و برنامه ریزی جهت عدم وقوع آن خطر
 - 4- ثبت یافته ها در جداول یا نرم افزار
 - 5- مرور و بررسی نهایی و انتشار یک سند راهبردی.

آئین نامه تدارک و استفاده از تجهیزات کاری – سال 1998 (PUWER)

آئین نامه 98 PUWER شامل کلیه ابزارهای کاری می باشد. هدف اصلی این آئین نامه اطمینان از تجهیزات کاری است که نبایست منجر به مورد خطر قرار دادن ایمنی و سلامت با صرف نظر از سن، شرایط، یا اصلیتشان شوند.

در شرایط کلی این آئین نامه، ابزارهای کاری مستلزم به ارائه موارد زیر می باشند:

- برای استفاده های هدفمند مناسب باشند.
- برای استفاده ایمن باشند. در شرایط ایمن و آشکار نگهداری و رسیدگی شوند بمنظور اطمینان از

صحت و وضعیتشان بازرسی شوند.

- توسط افرادی که اطلاعات کافی از استفاده آنها داشته، دستورالعمل آنها را مطالعه کرده، آموزش و تمرین کافی جهت کاربرد آنها داشته اند، مورد استفاده قرار گیرند.
- اندازه گیری ها و درجه بندی ایمنی - مثلا برای ابزارهای حمایت، نشانه ها، و اخطارها - همراه خود داشته باشند.

آئین نامه های سازه ها (ساختمان ها) (طراحی و مدیریت) سال 1994 CDM

کلیه سازه ها (طراحی و مدیریت) شامل کلیه مراحل برپایی سازه ها و ساختمان سازی از طراحی تا تعمیر و رسیدگی ملزم به توجه به ایمنی و سلامت، بکارگیری افراد و پرسنل با تجربه و داشتن طرح و یا فایل ایمنی و سلامت می باشند.

آئین نامه سازه ها (سلامت، ایمنی، بیمه، و رفاه) 1996 (CHSW)

آئین نامه شماره 6 پیشگیری از سقوط را پوشش می دهد. آئین نامه 2005 کار در ارتفاع بسیاری از تعاریف مختلف را تغییر داده و به این امر اشاره دارد که سقوط از ارتفاع 2 متر منسوخ می باشد. تکنیک های دسترسی به طناب فقط زمانی که دسترسی از سطوح صاف یا سکوها عملی نباشد بکار گرفته می شود.

آئین نامه های کنترل مواد خطرناک سلامتی 2002 (COSHH)

استفاده از مواد شیمیایی یا سایر مواد خطرناک در کار، می تواند سلامت افراد را در خطر قرار دهد. این وظیفه تولید کنندگان است که اطلاعاتی همراه با محصولات ارائه دهند تا کاربران یا کمپانی ها بتوانند احتمالات را ارزیابی کرده و پیشگیری های مناسب را در خصوص حفظ ایمنی هنگام استفاده از محصول انجام دهند.

این قانون کارفرماها را ملزم به کنترل عرضه مواد خطرناک جهت جلوگیری از بیماری ها و سلامتی کرده است. آنها باید هم کارمندان و هم از سایر افرادی که ممکن است در معرض این مواد قرار بگیرند طبق قواعد کنترل مواد خطرناک سلامتی محافظت کنند.

نمونه های خطرناک شامل موارد زیر می باشد:

موادی که مستقیما در فعالیت های کاری بکار می روند. (مثل مواد چسبیده، رنگ، مواد شوینده)
موادی که در حین فعالیتهای کاری تولید می شوند. (مثلا بخار یا دود ناشی از جوش کاری، لحیم کاری)
موادی که در طبیعت وجود دارند (مثلا ذرات گرد و غبار)
عوامل زیستی مثل باکتریها و سایر موجودات ریز میکروسکوپی.

آئین نامه های گزارش آسیب ها، بیماری ها و پیشامدهای خطرناک (RIDDOR) 1995

هر اتفاق و تصادف، یا واقعه غیر مترقبه خطرناک یا ناشناخته ای که در آن شخص آسیب دیده قادر نباشد 3 روز یا بیشتر به کار خود باز نگردد، قانونا به سازمان HSE / سلامت محیط زیست قابل گزارش است.

مرگ یا آسیب دیدگی شدید

• اگر حادثه در حین کار و مربوط به آن رخ دهد و:

کارمند شما، یا کارمند مستقلی که زیر نظر شما کار می کند کشته شود یا آسیب های جدی دیده ببیند (نتیجه آن جراحت فیزیکی باشد) و یا؛

• شخصی از مردم عامه کشته و یا به بیمارستان منتقل شود.

کامل حادثه را در فرم مربوطه پر کرده و در طول مدت 10 روز به مرجع اجرایی صاحب نظر اعلام کنید.

آسیب دیدگی بیشتر از سه روز

در صورتی که حادثه ای مربوط به کار باشد (جراحت فیزیکی) و کارمند شما یا کارفرمای مستقلی که زیر نظر شما کار می کند، بیشتر از سه روز بعلت آسیب دیدگی قادر به کار کردن نباشد شما باید گزارش تهیه کنید. آسیب دیدگی بیشتر از سه روز نوعی از آسیب دیدگی است که جدی نبوده اما سبب می شود تا شخص آسیب دیده از کار دور بوده و قادر نباشد مجموعه کارها و وظایف همیشگی خود را بیش از سه روز که شامل کلیه روزهایی که در شرایط عادی انتظار فعالیت از او را نداشته باشند، مثل تعطیلات آخر هفته، روزهای استراحت و یا سایر تعطیلات انجام دهد. البته خود روز آسیب دیدگی شمرده نمی شود.

بیماری

اگر پزشکی به شما اطلاع دهد، یا متوجه شود که کارمند شما از بیماری مرتبط با کار رنج می برد شما باید گزارشی کامل از بیماری را به مرجع اجرایی صاحب نظر اعلام کنید.

پیشامدهای خطرناک

در صورتی که اتفاق رخ دهد که موجب آسیب قابل گزارشی نباشد ولی احتمال موجبات آن نیز می بوده، بنابراین واقعه خطرناکی شمرده شده و باید سریعا به مرجع اجرایی صاحب نظر (مثلا توسط تلفن) گزارش داده شود.

آئین نامه های تجهیزات و ابزارهای حمایت شخصی در کار - 2002:

PPE، اظهار می دارد که تمامی ابزارها و تجهیزات اعم از پوشیدنی ها و قطعات در برابر یک یا چندین احتمال خطر سلامت و ایمنی طراحی شده اند. برای اطلاعات بیشتر به ضمیمه مراجعه کنید.

دستورالعمل اروپایی 686/98/EEC

حداقل نیازهای PPE را شرح می دهد.

طراحی ترکیبی (دسته بندی 3) بمنظور محافظت در برابر خطرات مرگبار بعنوان مثال PPE بمنظور محافظت در برابر سقوط از ارتفاع اختصاص داده شده است.

این دستورالعمل همچنین دسته بندی های 1 و 2 را که شامل کلاه های ایمنی محافظ، لباس های یکسره، پوشش های پا، دستکش ها، محافظ چشم و گوش، جلیقه نجات، لباسهای شب رنگ، لباس های ضد آب و یا محافظ در برابر هوای بد (به اندازه ای که به ایمنی و سلامت فرد آسیب برساند) را نیز پوشش می دهد. تجهیزاتی که در دسترسی با طناب استفاده می شوند. ملزم به داشتن نشان CE می باشند. نشان CE نشانه کیفیت نبوده بلکه دسته بندی 3 PPE به دلیل آزمایشات ملزم به آن می تواند نشان کیفیت تلقی شود. نشان CE به این مفهوم است که محصول حداقل نیازمندیها و الزامات دستورالعمل اروپایی را دارد.

اسناد و مدارک راهنما

اسناد و مدارک راهنما می تواند مسائل ایمنی و سلامت یک صنعت یا یک مبحث به خصوص در صنایع مختلف را مشخص و تعیین کند. این اسناد برای مساعدت افراد در فهم آنچه که قوانین می گویند، چگونگی تبعیت کردن از قوانین و ارائه پیشنهادات فنی می باشند. پیروی کردن از اسناد راهنما اجباری نمی باشد و کارفرماها مجازند که به شیوه دیگری عمل کنند. ولی اگر از اسناد راهنما پیروی کنند به اندازه کافی از قوانین تبعیت کرده اند.